

og denne Forening her i Kjøbenhavn har Lov til at vælge 1 Medlem ind i Hovedbestyrelsen for samtlige Ynglingeforeninger her i Landet. Og hvis man endnu tvivler om Faren, lad os saa blot se paa nogle enkelte af de Navne, som vi finde i denne Hovedbestyrelse. Formanden er Vilhelm Beck, et andet Bestyrelsesmedlem er Pastor Moe i Skanderup. Jeg synes, at hvis vi bare se disse to Navne, vide vi, hvad det er for en Fane, de Folk kæmpe under. Jeg tror derfor, man er fuldt berettiget til at sige, at det er et Led af Indremissionen, det er selve Indremissionen, vi her have med at gøre, det er den, som nu søger at komme ind og faa en Bevilling af Statskassens Penge, og det er det, jeg bestemte vil modsætte mig, fordi det forekommer mig, at det er en Forening, der paa ingen Maade fortjener at støttes her fra vor Side. Det ærede Medlem udtalte i Gaar saa haarde Ord over for mig, og naar jeg sagde, at det var Indremissionen, der her stod bagved, erklærede han, at det var ikke andet end Fantasteri, det var i min egen Fantasi, sligt kunde opstaa. Jeg vil bede det ærede Medlem, der holder saa meget af Dokumenter, at læse disse Dokumenter igennem og at lære at læse, inden han fremsætter Beskyldninger af en saadan Art. Det ærede Medlem var i Besiddelse af en Liste, en Fortegnelse over en Række Mænd, som havde anbefalet denne Forening til at faa Understøttelse fra Statens Side, og da valgte han nogle Navne, og han valgte naturligvis de Navne, som passede bedst for hans Standpunkt. Han nævnedes saaledes Professor la Cour, det var den første, han nævnedes, men han havde kunnet nævne en hel Del andre ved Siden af, f. Eks. Greve Holstein-Holsteinborg og den Slags Folk, saa havde vi ogsaa deraf kunnet se, hvad det var for Folk, der stode bagved, hvad det var for en Retning, der her søger at faa fat i Statens Penge. En af de Grunde, hvorfor det ærede Medlem for Ribe vilde støtte denne Forening — og saa vidt jeg forstod hans Udtalelser, var det en Hovedgrund — var, at denne Forening havde taget sig af Soldaterne. Jeg tror, han sagde, at 600 Soldater i det sidste Aar havde haft Tilhold i Foreningens Lokaler, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det var en Grund, hvorfor han særlig vilde gaa med til at støtte denne Forening. Jeg vil sige, at med Hensyn til Soldaterhjem har det ærede Medlem ikke altid staaet paa det Standpunkt, at han er villig til at støtte dem. Jeg skal saaledes anføre, at

der paa Finansloven 1893—94 var et Forslag, som gik ud paa at yde 1,000 Kr. til et Soldaterhjem her i Kjøbenhavn. Der var nogle faa, der stemte og talte imod dette Forslag, og deriblandt var netop det ærede Medlem for Ribe. Naar man vil undersøge de Bevægelsegrunde, han havde til ikke at støtte et saadant Hjem, vil man se, at han anfører, at et saadant Hjem først og fremmest bør være upartisk. Naa, jeg tror, at naar man vil søge Upartiskhed, bliver Indremissionen det sidste Sted, hvor man skal gaa hen; er der noget Sted, hvor Partiskheden grænser til Fanatisme, tror jeg, det er inden for Indremissionens Rækker. Dernæst siger han, at et saadant Hjem burde gøre Ret og Skel over for Landets Blade, og navnlig klagede han over, at man i det Soldaterhjem, hvorom der den Gang var Tale, ikke holdt „Politiken“, „Social-Demokraten“ og „Aftenbladet“. Jeg antager, at det ærede Medlem har undersøgt, at de dernede i denne Missionsforening holde „Social-Demokraten“, det er vel nok deres kæreste og almindeligste Læsning dernede. Hvis det ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at han skulde dog tage sig lidt i Agt og først se at faa det Spørgsmaal klaret, om man dernede virkelig holder „Social-Demokraten“ og „Aftenbladet“, inden han gik med til at yde ikke 1,000 Kr., men 25,000 Kr. til dette Hjem. Jeg har ikke det mindste imod og skal ikke bebrejde det ærede Medlem for Ribe, at han støtter den indre Mission og dens Virksomhedsgrene saa meget, han lyster, det er en ærlig Sag, det er naturligvis noget, der staaer frit for enhver. Men jeg siger: Vil det ærede Medlem støtte den Slags Ting, maa han gøre det af sin egen Lomme; naar han kommer her og vil have Statskassens Penge til den Slags Formaal, have vi andre Lov til at protestere derimod, nægte at gaa med dertil og anføre de Motiver, som vi lægge til Grund for vor Afstemning. Men, som sagt, vil det ærede Medlem støtte det af sin egen Lomme, er det en ærlig Sag, og jeg forstaaer i det hele taget ikke, hvorfor der skulde skjules og dækkes over, at det var Indremissionen, ligesom om det ærede Medlem var bange for at komme til at sejle under Indremissions Fane. For øvrigt vil jeg sige, at den indre Mission trænger slet ikke til disse Penge, 25,000 Kr. er ingen Verdens Ting for den, naar man ser, hvad der er kommet ind til dette Hjem alene i det sidste Aar; 43,000 Kr. have de samlet sammen bare paa et eneste Aar.

Og det er ikke Smaaskillinger, der